

Dr. F.W. Krummacher: De torenbouw van Babel

Auteur: Dr. F.W. Krummacher (1796-1868).
Tekst: Gen. 11 : 1 - 9.
Bron: De komst des Heeren.
Thema: De trotse mens en Gods oordeel (2).

We zien de mensenkinderen in het land Sinear bezig om een groots plan te ontwerpen. Nimrod, een geweldig man, heeft zich als leidsman en gebieder over de menigte opgeworpen. De oude heidenen kenden hem onder de naam Orion, en noemden naar hem het prachtig schitterende sterrenbeeld. Met de omtrekken van een reusachtige heldengestalte met een zwaard in de hand. In deze Nimrod rijpte de godvergetenheid van de mensen van zijn tijd, en kwam die tot de hoogste ontwikkeling. Hij vond de goede woorden om ook anderen tot zijn denkbeelden over te halen. Hij vertegenwoordigde de richting van zijn tijd met een overtuigingskracht, die niet iedereen eigen is. Het grootste deel van de mensen bootst slechts na, maar hij onderwierp het volk door zijn krachtige persoonlijkheid aan zijn wil en leiding.

De Nimrods van onze tijd laten zich horen van de redenaarsstoelen! En ach, hoeveel duizenden van onze tijdgenoten zijn al trouwe onderdanen van deze voorlopers, en voegen zich al naar hun bevel, als leem in de hand van de pottenbakker. Nu al onder hun geestelijke heerschappij, zijn zij ontwend aan een zelfstandig onderzoek van de Heilige Schrift. En wagen het niet een (eigen) mening uit te spreken, die niet het stempel van hun leidlieden draagt.

O schandelijke slavernij! en dat nog wel onder de leus van tot vrijheid te zijn gekomen! Wanneer er nu iets beneden alle menselijke waardigheid is, dan is het wel dit. En meent u dat Hij Die de grote wan van God draagt, om de dorsvloer van de wereld te doorzuiveren, dat niet zal bezoeken? Het reusachtig denkbeeld dat Nimrod koesterde, stemde overeen met het karakter van zijn tijd. Zijn doel was niets minder dan om de geest die zijn tijd beheerste, voor altijd op aarde te vestigen. Hij probeerde de toen levende mensen onder de banier van godvervreemding, waaronder men leefde, te verenigen. Een onmeetbaar grote stad, met in het midden een toren die tot de wolken reikte, zou het sprekend teken zijn van de soevereiniteit van dit volk. Vanuit deze stad moesten de teugels van het wereldbestuur uitgaan. Van hieruit moest het wetenschappelijk en godsdienstig leven gevormd worden. Noem zo'n Nimrodsplan geen sprookje! De wereldgeschiedenis kent meer van zulke Nimrods. Maar veel van zulke stoutmoedige plannen leden schipbreuk, alleen omdat Hij, Die aan de loopbaan van ieder mens de grens heeft bepaald, hem tegenkwam met Zijn almachtig: Tot hiertoe en niet verder. (...)

Nimrods denkbeeld vond algemene instemming. Want uit de duizenden stemmen klonk hem de echo van zijn eigen ontwerp tegen. *Kom aan, zo riep de een de ander toe, laat ons voor ons een stad bouwen en een toren, welks opperste in de hemel zij, en laat ons een naam voor ons maken, opdat wij niet misschien over de ganse aarde verstrooid worden.*(...)

De tegenwoordige tijdgeest is een geest van zogenaamde vrijheid, maar ook van verloochening van het Bijbelse christendom. Een verafgoding van het menselijk verstand, ten koste van geheel het christendom, en tot verwoesting van de Kerk van Christus op aarde. (...)

Stel u voor een rijk, waarin de wijsheid van het verstand, dat verfijnde heidendom dat de eeuwige God van de troon probeert te stoten, en zichzelf erop plaatst, tot regeringsbeleid verheven werd. Een rijk, ontbloot van alle godsdienstig en zedelijk leven, dat geen andere belangen kent dan gericht op deze wereld. Een land dat nog slechts alleen in naam hogere en lagere scholen, en zo mogelijk ook nog een kerk erkent. Zo'n rijk dat van de hemel afgesloten is en alleen het stoffelijk belang is toegedaan. O, stel het u voor dat trotse lieden dat Babel met verstandsplannen die tot de hemel reiken, en een vrijheidsleer toegedaan, ook op de Duitse grond, op de puinhopen van ons vaderland, wensten te bouwen.

Zal het hun echter gelukken?

(slot volgt)